

ABONAMENT:
 pentru
 Austro-Ungaria:
 Pe an cor. 5.—
 Pe 1/2 an c. 2.50
 pentru
 România și Streinatate
 Pe an cor. 10.—
 Un nr. 10 fill. —

OLTEANUL

INSERTIUNI:
 se primesc cu
 prețuri reduse.
 —
 Scrisori nefran-
 cate se refuză.
 —
 Manuscripte nu
 se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:
 Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele l. Peia).
 — Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
 direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:
 Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele l. Peia).
 — Vis-à-vis de Magistrat. —

O reuniune a meseriașilor români în Făgăraș.

(Ce fac Făgărășenii?)

De câte ori auzim vorbindu-se despre Făgăraș, în timpul din urmă suntem dedați a auzi iarăși despre vre-o năsdărăvie sau de vre-o ceartă a fruntașilor noștri de aci și deci cu mare luare aminte ascultăm cele povestite sau cele cetite, dupăcum ni le spune cineva sau le cetim în vre-o gazetă, acestea. Mult ne miră însă faptul, că cu lucruri cari ar trebui să le facă Făgărășenii, nu-și prea bate nime capul. Nime nu-și bate capul cu înființarea de societăți pentru sprijinirea respective înaintarea economică și culturală a Făgărașului și a celor din provincie, ba ce e mai mult chiar și Societățile respective, reuniunile existente au ajuns la marginea prăpastiei din cauza desinteresării ce o arată inteligența din Făgăraș față de ele.

Un punct luminos în viața românilor din Făgăraș ar fi și înființarea unei reuniuni a meseriașilor și industriașilor români de aci. De atâtea ori s'a pomenit despre reuniunile de felul acesta, despre progresul moral și material ce-l fac în Sibiiu, Blaj, Cluj etc., încât nu a putut să nu ne vină în minte, și să nu ni-să rupă inima de durere, când vedem că toată sudoarea, toată truda țaranului român din țara Oltului ajunge în mâni străine și mai ales în punga geșefarilor jidani din Făgăraș, cari își bat joc și-și râd de prostia noastră, căci în Făgăraș, massa mare a românilor din jur nu pot susține nici câți-va comercianți români, de-oarece sprijinim mai mult pe străini. Cât despre sprijinirea bietilor meseriași și industriași români nu mai zic nimica ci spun numai, că dacă d-nii advocați români din Făgăraș ar fi așa de rar cercețați de clienți, precum sunt sprijiniți meseriașii și industriașii români din partea noastră a românilor, apoi de bună seamă nu s'ar îmbogății d-lor în câțiva ani, cum să îmbogățesc astăzi.

Intreg avutul bietului Oltean ajunge în mâni străine.

De are de vândut bucate, el trebuie să le vândă jidanului, vitele sale grase trebuie să le vândă străinului tot pe prețuri ce ei i-le fac.

De are lipsă să cumpere el ceva, banii lui ajung iarăși în mâinile jidanului, în a cărui prăvălie trebuie să între căci românești sunt puține și și acelea cine știe prin ce colțari pripășite, dacă trebuie să cumpere haine ori încălțăminte așisderea, înaintea străinului trebuie să-și ridice pălăria, cu un cuvânt ori ce-i trebuie românului tot cu străinul să poate ajuta numai, și banii noștri trebuie să îngrășe pe străini, din lipsa unei clase mai puternice de meseriași și negustori care să poată ține concurența cu străinii și cari apoi să fie sprijiniți cu toată căldura inimii și pungii, dar până atunci să sprijinim cel puțin pe cei cari există.

S'a zis apoi că e o „rușine“ pe „Țara Oltului“, ca în orașul, Făgăraș care e locul de întâlnire al Românilor din părțile acestea, să vezi tot numai meștesugari streini, să întri tot numai în prăvălii jidovești, să ai de a face tot numai cu perciunații. De aceea trebuie să depărtăm rușinea asta de pe fața mândră și senină a acestui ținut.

Trebuie să ștergem ticăloșia, pata mare ce s'a pus pe obrazul nostru și să arătăm lumii, că Românul nu este o haină de aruncat în toate părțile, ci unde vrea el totul face cu ajutorul lui D-zeu. Trebuie să schimbăm fața pistriță al acestui orașel, să-l facem ca nu numai în mijlocul pieții, să aibă loc hainele rom. și să răsune dulcea limbă rom. ci 'n toate unghiurile să s'audă glasul dulce melodios al țaranului Oltean. A sosit vremea să numai dăm streinului banul câștigat cu atâta osteneală, cu atâta greutate ci să-l dăm fratelui nostru, românului nostru ce asudă zi și noapte în casele de pela oraș, ca să aibă și el cu ce-și incurca năcazurile. E timpul să ne deschidem odată ochii și să vedem, că streinul

nu ne ajută chiar de loc, ba stă să-ți tragă șapte piei de pe spate și deci numai dela fratele tău de același sânge mai poți aștepta ceva ajutor.

Dar până acum s'a trâmbitat numai ticăloșia, răul ce bântuie, dar fără să s'arete vre'o cale, pe care apucând să scăpăm de răul acesta.

N'a arătat nime chipul în care am putea șterge pata și rușinea ce s'au pus pe numele de oltean.

De aceea eu am socotit să arăt mijlocul, trebuincios să arăt calea de lipsă prin care am putea să depărtăm răul acesta și să vedem cât mai curând schimbată fața străină a Făgărașului, într'una mai românească, încât să-ne fie drag a merge în cetatea lui Negru Vodă. Și ce credeți care ar fi mijlocul cel mai potrivit spre scopul acesta?

După părerea mea, singura scăpare, singurul mijloc ar fi întemeierea unei reuniuni de meseriași români în Făgăraș, carea să țințească întru întărirea clasei mijlocii din orașul acesta. Dacă se strâng rândurile măestrilor din loc, cari apoi își vor da toată silința să facă toate celea ce sunt de lipsă la casa și economia unui țaran, atunci și țaranii noștri n'or mai fi siliți să-și dea banii în punga străinilor ci vor ajuta pe cei de un sânge cu ei.

Dacă meștesugarii, mulți puțini ce-i avem în Făgăraș, s'ar aduna într'un fel de societate, ca în ea și prin ea să se ajute și să se întărească fiecare meserie, atunci nu va mai fi silit Românul să înavuțească pe cei ce-i voiesc numai răul, ci ori ce-i va trebui va alerga la meseriașii români, cu cari își va împărți bucuros rodul ostenelelor lui îndelungate.

Așa dară e neapărat de lipsă înființarea unei reuniuni a meseriașilor în Făgăraș, dacă voim să ne ajutăm fratele rămas la coarnele plugului, dacă voim să ne ajutăm părinții și neamul. Ba mai mult e o datorință sfântă să cercăm toate căile și să folosim toate mijloacele, cari duc la înaintarea și

ntărirea neamului nostru, și deci prin întemeierea unei rennuni ne-am face numai datoria ce-o avem față de neamul nostru.

Fiind vorba apoi de acțiunea, ce trebuie întreprinsă în scopul înființării reuniunii, cei mai nimeriți sunt domni noștrii de aici, intelectualii noștrii, fie advocați, preoți sau ori ce, numai cât să pornească, să lucre întru ridicarea și înaintarea poporului!

Alte reuniuni prin străduințele căruia au fost întemeiate, dacă nu prin a domnilor noștri? Spre pildă în Sibiu oamenii cu carte s'au străduit și ostenit până ce-au văzut întrupată reuniunea sodalilor de aici, care pe zi ce merge se 'ntărește și avuște. Apoi reuniunea meseriașilor din Blaj, de asemenea la stăruința unor bărbați luminați și învățați, cum e prof. Gravrilă Precup și-a luat început și astăzi această reuniune a ajuns la o putere însemnată, la rezultate uimitoare.

Așa dară nici la noi n'ar strica, dacă câțiva din intelectualii, domni, fruntașii noștri din Făgăraș, s'ar nizu, ar umbla să se pună în fruntea unei atare întreprinderi cinstite, folositoare și înălțătoare.

Acum să vedem ce sunt în stare să facă domni făgărășeni pentru binele, înaintarea și bunăstarea poporului.

Să ne dăm bine seama de lucrul ce trebuie să-l facem pentru întărirea economică a țaranului nostru și mai mult să luăm sub aripile noastre pe sânguincioșii de meșteșugari, cari cu mare greutate să luptă cu nevoile traiului.

Deci săriți, cei cu durere pentru neam și puneți bază unei reuniuni de meseriași, care să verse putere de viață în sufletele năcăjite ale muncitorilor dela orașe și sate.

Iar voi tot felul de meșteșugari: croitori, păpucari, măsari, tâlpari, argășitori, fierari ș. a., adunați-vă în jurul acelora, cari se trudesesc pentru binele și întărirea voastră. Dați mână de ajutor acelor fruntași destoinici, cari se ostenesc pentru bunăstarea voastră și duceți la isbândă cauza aceasta sublimă și măreață și în inima țării Olteului, în Făgăraș.

Înainte cu D-zeu sfântul!

— § —

Funcționari sau meseriași?

Puțini oameni găsim azi, cari să fie îndestuliți cu soarta lor. La tot pasul auzim plângeri și nemulțămiri. Aceste plângeri și neajunsuri își au cauzele în traiul greu al vieții. Răul derivă mai cu seamă din faptul, că nu este proporțiune între venite și cheltueli.

Plugarul să plânga, că țarina sa nu-i rodește destul pentru a-și solvi la timp toate dările și a-și acoperi cheltuelile interne, ale casei. Funcționarul și meseriașul să plânga, mai cu seamă, de scumpirea traiului. Am atins acestea numai în treacăt.

Scopul ne este a arăta prin rândurile de față, unele greșeli ce le comit părinții cu creșterea fiilor lor, precum și cu alegerea carierelor acestora. Trebuie să mărturisim, cu durere, că la poporul nostru este o emu-

lație nebună de a face — cu orice preț — din copii „domni”.

Iată felul după care purced cei mai mulți părinți cu creșterea fiilor lor. Țăranii cu dare de mână jertfesc bucuros pentru educația fiilor lor. Copilul sorocit pentru învățătură — ca să zicem așa — învață întâi în școala sâtească, de unde absolvând cursurile elementare, îl dă la oraș în gimnasiu, reale sau în școala civilă. Aci apoi unii își dau silință la studiu, iar alții o încercă cum pot.

E cert, că cei mai mulți dintre părinți, nu vreau să țină seamă de *capabilitatea* fiilor lor. Mulți dintre tineri o duc cu „chiu” cu „vai” până pe clasa a IV-a sau a V-a, unde apoi în lipsa de aptitudini, li-să infundă. Poposând aici, ajung în încurcătură și copii și părinții. Așa, că pentru părinți încep remușcările sufletești, iar elevul-student stă îngrijat la răspântia viitorului. Deci ce e de făcut?

Tânărul obicinuit cu viața de odă, de student, nu-i mai place lucrul câmpului, iar părinților li-e rușine, — vezi Doamne — să-și mai aducă copilul la coarnele plugului, căci acela e intrat acum în rândul „domnișorilor” gulerati, cravatați. Din această strâmtoare caută a să smulge, făcându-și intrare în vre-o cancelarie ca scriitor cu o leafă lunară de 40—60 coroane.

În felul acesta cred ei, că situația e salvată, uitând, că ei trăesc aproape fără nici un rost în viața aceasta ducând o viață miseră și plină de neajunsuri. Tot așa li-să întâmplă la cei mai mulți, cari își întrerup studi-

*Și-argintul și arama poveștilor noastre
Să-și tremure 'n soare povara,
Să vadă, să-asculte și-apoi să ne șteargă
Năcazu 'mpăratul și țara.*

Junior.

SGÂRCITUL.

Îl vedeam adesea cumpărând câte-o legătură de ridichi, cu doi crețari dela șatră. Era înalt și slab, așa de înalt că îmi lăsam capu spre spate ca să pot privi la minunea de om, cu capul micuț cât pumnul, cu nas mai mult lat decât lung, cu gura largă și buzele mari vinete, cu dinții stricați, lungi și negri. Și de îl întâlneam pe strade mai laterale, unde nu ne mai vedea d-nul învățător, ne luam după el — ear el — injura și ne amenința furios cu ploierii.

Ploierii era vechiu și vestit, noi copii îi știam toate petecile, toate impunsăturile cum stau.

Avea însă și zile senine, când venea din târg povestind cu noi a lene... gesticulând ca acei bătrâni buni, cari ne netezesc cu drag obraji cu mâna. Și când ajun-

geam în dreptul poartei dela castelul din deal... casa aceia mare zidită pe vârful unei stânci — el zicea acum grăbit — dar cu blândețe:

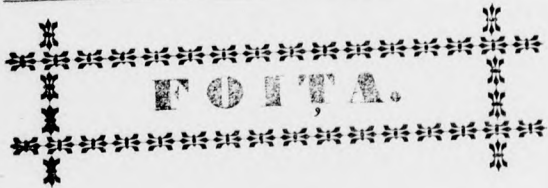
Acum să vă duceți frumoșilor acasă... eu mă opresc aici la poartă... sunt sărac și acești marinimoși nu mă vor lăsa să ies cu mâna goală... Și nu mai eșia din castel până în dimineața următoare...

Oamenii îl numeau, sgârcitul, noi însă îi ziceam moș Iustin. Apoi spune D-nul Camil că ar avea bani mulți, mai mulți de un milion, adunați, tot aur și argint curat și în pivniți secrete — multe hambare are pline cu lucruri prețioase — și atunci când nu'l vedeam la șatră de sigur că el își mângăie bărbia, ear din ochi neespresivi, străluce un lucru drăcesc de satisfacție și plină mulțămire de sine.

Atunci el ține o estinsă conversație cu numerii dela lăzile cu comoara — uitânduși în aceste momente chiar de tovarășii nededspărțiți — de zdrăntosul ploier și legăturița de ridichi care îi era prânz și cină.

Că ce urmărește moș Iustin cu aceia că cerșește, eară spun oameni cari i cunosc rafinaria lui bătrână...

Are el un băiat luat de suflet căruia

Prisăcanii...

*Chemările voastre m'așteaptă la poartă,
Să 'ncalec iar murgul pe cale;
Și gândul, ce bate străinile drumuri,
Să 'mi vină din căile sale.
Sfințenia voastră cucernic mă 'ndeamnă,
Cu voi să fiu frate de cruce
Și sufletu 'mi vultur în lupta vieții
Cu voi pe un drum să apuce.*

*Eu sufletu 'mi singur trimitu'l acasă
La voi, să desgroape belsugul,
Ce'și țese 'n pământ celluirea de veacuri;
Îl mân azi să are cu plugul.
Să umble cu voi pe aceleași răzoare
Și hrană din rouă să sugă;
Și-alături cu voi să își plece ghenunchii,
Să plângă cu lacrimi în rugă.*

*Și-argintul poveștilor noastre din vremuri
Din sânuri de glii să 'l desfacă;
Să-i spele în bobii de lacrimi oglinda
Ce spune de-o viață săracă.*

le, nu din cauză, ce ar fi incapabili pentru învățatură, ci din lipsa de mijloace materiale. Și unii și alții să fac cârtitori împotriva sortii. Acest ziar a accentuat și cu alte ocazii, că nu suntem în contra tinerilor de-a face studii, când aceora le este dată puțința intelectuală și sprijinul material. Avem lipsă de o clasă *cultă puternică*, de o *fortăreață intelectuală nebiruită*, dar aceasta numai în condițiuni corăspunzătoare justărilor noastre sociale. Un om cu adevărată cultură și muncitor nici când nu să va teme, că ajunge muritor de foame.

Acestuia nu îi va fi greu a-și schimba cariera, căci îndrăzneala lui de a face acest lucru rezidă în cunoștințele sale, în *știința sa*, ce în continuă căută și străduiește a și-o îmbogăți.

Pe atunci omul cu o cultură superficială cu o inteligență spoită sau aparentă este numai o umbră a civilizațiunii, este o figură ce în orice clipă trebuie să se supună caprițului sortii.

E deci nenatural a forța tinerețului la studii, când aceuia îi lipsesc aptitudinile ori mijloacele materiale.

Pe cât de mare este râvna țăraniului român de a-și face din copii săi „domni“ pe atât de mare este antipatia țăraniului român față de meserii, față de ocupațiunile practice. Țăranul român consideră de rușine a-și face din copii săi, *fauri, măsari, zidari, croitori* etc.

Pe când alte popoare, ca de pildă Sasi și Ungurii își dau bucuros copii la meserii și negoț.

Aceștia cunosc de mult însă-

nătatea și foloasele ce rezultă din meserii. Sasului și unгурului îi place să stea toată ziua așantit pe scăunel și să împungă cu acul, că știe, că munca lui e împreună cu un venit cu mult mai mare, ca al economului care asudă de dimineața până seara la arșița dogoritoare a soarelui.

Solon, care în Atena era considerat de cel mai înțelept om, a pus în legile sale, că: *lucrul nobilitează*. Dar și pretindea, ca tot omul să-și învețe copii vre-o meserie. Cine nu făcea aceasta, nu putea aștepta, ca la bătrânețe să-l țină copii. Aceste legi le-a scris el pe două colonne mari de lemn și le-a așezat în cetățuia Atenei (*in Akropolis*), ca să le poată ceti ori cine. Dacă Atenienii, care era un popor avansat în cultură, au știut prețui atât de mult meseriile, atunci alte popoare mai înapoiate în cultură, n'ar trebui să mai stea nici o clipă la îndoială despre binefacerile și foloasele meseriilor.

Avem azi — har Domnului — și meseriași vrednici, la sate și la orașe.

Învățătorii, încă din școală ar trebui să insiste pe lângă copii ce ar fi înclinați spre meserii a îmbrățișa vre-o meserie. Prin conferențe ținute din partea preoților și învățătorilor, ar trebui arătat însămnătatea meseriilor, îndemnând părinții a-și da copii la meserii. Sunt mulți apoi dintre părinți, cari și-ar da copii la vre-o meserie, dar n'are cine să-i îndrume la aceasta, să le fie adecă mână de ajutor, până găsesc intrarea în vreun atelier.

În această direcție ar trebui să

lucre mai mult conducătorii satelor. Cu puțină bunăvoință, cu puțină jertfă multe lucruri bune să pot face. Căci să nu uităm adevărul, că decât un domn în ghenunchiu mai bine un meseriaș în picioare.

La acest subiect vom mai reveni cu altă ocaziune.

Ghimbășanul.

Producțiunea teatrală din Galați.

Tinerimea română din Galați a aranjat o producțiune teatrală sub conducerea harnicului învățator Traian Păcală, în 17 Februarie a. c., care producțiune a reușit pe ste toate așteptările.

Piese jucate au fost foarte nimerite și potrivite pentru țărani. S'a jucat piesa: „O ședință comunală“. Bravii diletanți cari au avut roluri de predat în această piesă, s'au achitat pe deplin. Au jucat cu mare plăcere, natural, de tot comod, așa încât în adevăr cugetai că sunt adevărați membrii comunali în ședință.

Nu mai puțin a reușit și a doua piesă: „Ruga dela Chiseteu“, care a făcut plăcută impresie asupra publicului, cu deosebire prin cântările ce s'a cântat în această piesă.

Drăgălașele fetițe au fermecat publicul cu cântările lor de privighetori. Cu deosebire doinele au fost cântate cu mult sentiment, iar la sfârșitul piesei o învățată cu chiuituri, a făcut o foarte bună impresie, așa că publicul abia a conținut aplauzele în adevăr binemeritate.

După producțiune s'a încins o horă în care a luat parte țărani și inteligenți și așa veselia a durat până în zori de ziuă.

Nu pot trece cu vederea un moment, care pentru noi românii este de o mare însămnătate, adică cultivarea muzicii instrumentale. Îți creștea inima de bucurie când vedeai așezați pe bină în rând 24 de bărbați români, cari delecta și anima publicul prin cântecile, eșite cu destulă precizie

iar da să înțeleagă că el e un sărăntoc ordinar... apoi... ia de unde nui...

De altfel moș Iustin nu a fost însurat nici odată... pe coconășu Miron i-la fost adus într-o bună dimineață o femeie săracăcios îmbrăcată cu o față palidă și plânsă... ea să rugă la picioarele bătrânului ca să-i țină copilașul de suflet... I-a întins mâna și a ridicat-o de jos, apoi i-a mai șoptit ceva la ureche...

Femeia fără să mai privească la el, mulțămindu-i să duse ca să nu să mai întoarcă la copil nici odată.

Moș Iustin în vremea asta era morbos — el cugeta — speculând... Băiețelu i mare, mă voiu ajuta cu el până mă mai ridic din boală — apoi cu 2 florini mă scap de belea. —

Dar Miron prindea rădăcini din zi în zi la casa bătrânului. El aflase secretul... comoara în pivnițe... și acuma micuțul devenea tot mai pretensiv voia să meargă în oraș la școală — voia să aibă păpuși de lac — haină de catifea fină și scumpă. Și din ce creștea, din ce erau mai mari cheltuielile adoptivului tată.

Ce să gândește moș Iustin — ca să să scape de el, îl infundă la un tâmplariu la învățatură. Il duse în al trellea comitat.

Dar nu apucă să sosească sgârçitul

acasă și zup... și Miron cu ochii roși și plini de mânie, calcă înaintea moșului il apucă de guleru cămeși și il trăneste așa de bine de pământ că rămăsese vre-o câteva minute acolo lătit.

Bani să-mi dai nene — bani strălucioși, aur mult — ca să arăt lumi că tatăl meu cerșitorul știe doborâ cu bani lui chiar și pe un împărat de pe tron, și ridicase pumnul — un pumn groaznic de tare — care dacă l'ar fi isbit în capul bătrânului, acel cap diform și așa, ar fi devenit o terciuală ca de măr putred. Moș Iustin tremură din tot corpul lui de iască, buzele i se învinețise și mai tare, dinții îi dărdăia în gură de cuvintele care le esprima acum, păreau ca întradins mușcate.

Nu-am ne-mic, opt crițari, asta mi e averea și o legătură de ridichi. Iupiter și voi toate zeițelor vedeți și știți dreptatea cuvintelor mele...

Miron se întoarse spre bătrân și toată aversiunea ce avea față de ipocritu lui și-o manifestă prin aceia că il scuipe în față și isbind ușa după sine eșise la stradă. Pornirea lui de mânie... să liniștise cu incetul. Afară bătea un vântuleț cald — și băiatul mergea pe drum, cu gândul pierdut. — În zarea depărtată să vedea o geană deasă de brădet... Merse într'acolo...

Sub umbra unui mic brăduț ședea o copilă de vre-o 10 anișori legând buchețe de coprine și ghiocci.

Era o copilă brunetă a câmpului cu părul negru ce era într-o nerânduială poetică resfirat pe umeri și pe pept.

El merse la ea... o privi lung, apoi zăbindu-i copilăros să așeză lângă ea ca să-i ajute să lege florile atât de frumoase și bine mirositoare.

Avem să le vindem amândoi Eliso. Și ne vom iubi așa ca niște frați buni cari nu au părinți, cari nu au fără, o lume streină împrejurul lor, și o pădure cu brazi la umbra cărora să pot odihni, și pot plânge — fără să-i vadă, fără să-i rădă nime. —

Și el cuprinse capul micuț brunet în mâinile sale și îl sărută pe bucele bogate negre...

Apoi merse în oraș ca să vândă florile...

* * *

Trecuse vre-o 10 ani la mijloc. Moș Iustin era bătrân neputincios și gârbov, că nici până la șatră nu să mai putea târâi.

(Va urma.)

Cornelia Langa.

cra dintr'o parte, iar din altă parte lucrează cu o altă pompă pusă pe o altă corabie, care are putere de a curăți câte 2580 tone de nisip pe oră, așa că resturile corăbiei Lutine vor rămâne curățite de nisip și vor fi accesibile din toate părțile. E rolul scafandrilor apoi se scoată bogățiile ce se găesc în aceia corabie.

A apărut:

Statutele pentru folosirea și manipularea pădurilor

Se află de vânzare la tip. C. Popp.

◀▶ Prețul 5 coroane. ▶◀

Nr. 26/911

ef. par.

Raportul general pe 1910.

Despre activitatea oficiului parohial, comitetului parohial și epitropiei parohiale din Galați protteratul Făgărașului, către sinodul parohial ordinar din 30 Ianuarie 1911 v.

a). Despre activitatea oficiului parohial.

Oficiul parohial a rezolvat 262 esebite. Protocolul de esebite este o icoană fidelă despre toate documentele prezentate și rezolvate. Dintre documentele mai de valoare amintesc:

1. Actul fundațional din ziua sfântului Ioan 1910, al parohului Nicolae Aron, care a dăruit bisericii noastre din Galați 200 cor. și al inv. Traian Păcală, care a dăruit tot bisericii noastre din Galați 156 cor. 85 fil. în scopul înființării unei *bibliotecii parohiale* în Galați, și aceștia din incidentul zidirii școlii celei nouă din Galați și a distingerei parohului Nicolae Aron cu brâu roșu. Parohul Nicolau Aron a și solvit suma de 200 cor. ear din suma de 156 cor. 85 fil. dăruită de inv. Traian Păcală a încurs 72 cor. 38 fil. De 7 cor. 75 fil. să și pot cumpăra cărți pentru biblioteca parohială din Galați în decursul anului 1911. Pentru această bibliotecă parohială, au mai dăruit d-nul director și inv. din Veneția inferioară Mateiu Mateiu 5 cor. George Leancă, epitrop, Petru S. Păcală, epitrop, Ion G. Fogarași, membru în comitetul parohial câte 1 cor. Petru I. Marcu, epitrop 60 fil., apoi Petru Marhao, inv. penz. Nicolae Comșa, George D. Bârcea, Ioan Bărghișan și George Stiniguța, membrii din comitetul parohial câte 20 fil., cu totul 9 cor. 80 fil., care sumă s'a adaus la fondul bibliotecii parohiale, care se administrează neatingibil în „fondul școlar” așa, că în tot anul numai din interesele anuale de 20 cor. să pot cumpăra cărți, și plusul de interese se adaugă fundațiunei, care are a crește (a se spori) din interesele remase (plusul preste 20 cor.) și din alte venituri și dăruiri de peste an pentru bibliotecă.

2. Rezoluțiunea konzistorială Numărul 13768 ep. 1909, prezentată la 22 Ianuarie 1910, prin care parohului Nicolau Aron și succesorilor săi legali în parohie i se recunoaște dreptul de a ridica în fiecare an din fundațiunea »Petru Neicu« câte 10 cor. pentru sevârșirea unui salindar întru vecinica pomenire a fundatorului și a soției sale Eufrosina, pentru-că la acesta este îndreptățit prin Testamentul din 24 Ianuarie

1895 și realitățile donate sunt scrise pe numele bisericii, asemenea din donația de 100 cor. făcută bisericii din Galați de Maria Aron, i se recunoaște parohului competența de 5 cor. *la an* tot în același scop, încât venitul fundațiunei va fi 10 cor. ca cealaltă jumătate să se poată folosi pentru alte trebuințe ale bisericii; ear fundațiunea »Maria Păcală« de 200 cor. s'a sistat, și așa cu finea anului 1910, aceasta să poate folosi pentru trebuințele bisericii.

3. Școala veche s'a vândul cu 500 cor., și cumpărătorul Nicolau Aron, paroh a solvit suma de 500 cor. zidul dela cârciumă s'a vândut cu 250 cor. și cumpărătorul Petru Păcală a solvit suma de 250 cor. Din fondul cultural archidiecezan s'a votat bisericii din Galați ajutor pentru școala nouă 500 cor. și această sumă a și fost primită.

4. Pământul Nr. top. 1863 *₁ 81 din foaie Nr. 1641 Făgăraș, dăruit de George Bruda, s'a înregistra în cartea funduară pe numele bisericii gr.-or. din Galați.

5. Curtea bisericii, pe baza planului și preliminarului și contractului aprobate cu 1425 cor. 27 fil., s'a închis cu zid, grilaj și poartă de fer, și suma în trei rate de câte 400 cor., 400., și 625 cor. 27 fil. s'a plătit întreprinzătorului Czinege Imre.

6. Învalitoare sfântului prestol al bisericii gr.-or. din Galați, țesută de școala industrială a reuniunii femeilor gr.-or. din Sibiu, s'a plătit cu suma de 150 cor. dăruită în scopul acesta de George Danciu și Maria Făgărașan, credincioși din Galați, duși în America.

7. Pământul Nr. top. 2723/1 și 2724/1 din foaia Nr. 1238 Galați, dăruit de vād. Marina Pop, s'a înregistrat în cartea funduară pe numele bisericii gr.-orientale din Galați.

8. Rezoluțiunea Nr. 2698—910 a comisiunei adm. a comitatului Făgăraș, prin care în al patrulea rând, respingea cererea bisericii din Galați, pentru întregirea salariului inv. nostru Traian Păcală dela stat, pe motivul că școala trebuie vizitată din nou, și numai dacă corespunde art. de lege XXVII din 907, i se va da loc.

Numărul sufletelor, după noua recenziune cu finea anului 1910 este de 1111, și adecă 540 bărbați, 571 femei, din cari știu ceti și scrie 402 bărbați și 308 femei, cu totul 720. Cununii civile și bisericești au fost 12. Cenviețuiri nelegiuite 8. Sau născut 21 băieți și 23 fetițe, cu totul 44, din cari 4 băieți și 5 fetițe cu totul 9 nelegiuiți. Au murit 22 bărbați și 18 femei, cu totul 40, din cari 1 bărbat de moarte sălnică. Duși în America și alte țări sunt 98 bărbați și 80 femei, laolaltă 178. (Aceștia nu sunt computați în sufletele 1111 aflate în Galați).

b) Despre activitatea comitetului parohial.

Comitetul parohial în decursul anului 1910, a ținut 7 ședințe, la 30/1, 12/2, 21/3, 23/10, 31/10, 8/12 și 30/12, sub presiul ordinar, fiind de față la o ședință și protopresbiterul concernent Prea On. d-n Nicolae Borzea. Concluzele mai de însemnătate ale comitetului parohial au fost:

1. S'a hotărât închiderea curtei bisericii cu zid și grilaj de fer, și pentru acoperirea sumei de 1425 cor 27 fil. s'a repartat de familie câte 4 cor.

2. S'a dat închiderea curței bisericești lui Czinege Imre.

3. S'a cerut Ven. Conz. arhid. întregirea salariului inv. din Galați.

4. S'a colandat prin protopopul Nicolae Borzea și membrii com. parohial zidirea școlii nouă și închiderea curței bisericii.

5. S'a însărcinat garanții George Leancă, George G. Cișmaș și Ion Neagoe cu George D. Cismaș a plăti datoria de 154 cor. 50 fil. alui Ioan Toader, care a murit fără avere.

6. S'a îndatorat Bucur Comșa a face contract bisericii despre pământul donat de Rafira Fuserău, sau a plăti tacele de mormânt după Rafira Fuserău și Ion Comșa.

7. S'a încopciat servitul de clopotar cu cel de pedel școlar, și s'a ales George Stiniguța.

8. S'a aprobat raciocinul bisericii pro 1910, constatându-se stare averei bisericii cu finea anului 1910, în bani gata și capitale elocate 6356 cor. 63 fileri, o creștere de 1457 cor. 35 fil. față de anul trecut.

c) Despre activitatea epitropiei parohiale.

Aceasta a ținut ședințe, ori de câte ori a fost trebuință.

Galați, 25 Ianuarie 1911.

Nicolau Aron.
paroh gr. or.

ECONOMIE.

Povețe cu privire la manuarea și plantarea pomilor altoiți și a pădureților.

Se apropie timpul când bunul econom își procură și plantează sau pomi altoiți, formați gata, sau num a pădureți, pentru a-și face școală de pomi, ca să-și crească însuși altoii de lipsă.

Pentru ca plantațiunea să ne fie folositoare, nu e de ajuns să procurăm pomii dela cutare firmă mare, dar e de lipsă să observăm la sosirea pachetului, la despachetare, la îngrijirea altoilor sau pădureților până la plantarea și la plantare însuși următoarele regule:

Indată ce suntem încunoștințați, că ne-a sosit la stație pachetul, cu pomii sau cu pădureți, numai decât să mergem după el și să-l transportăm acasă și să nu-l lăsăm cu zilele în stație, de oarece atât frigul, cât și seceta (căldura) sunt stricacioase rădăcinilor.

Dacă pachetul e înghețat să-l punem în un loc scutit de frig, dar nu călduros; așadar într'o cămară sau pivniță și să-l lăsăm acolo să se desghețe. După 4—5 zile putem să desfăcem pachetul, și până la plantare îngropăm pomii sau pădureții în pământ.

Dacă primăvara desfăcând pachetul, aflăm că coaja altoilor sau a pădureților e veștejită, sbârcită, în cazul acesta să tăiem capetele rădăcinilor mai groase și punem altoii sau pădureții într'o cadă cu apă pentru 1—2 zile, prin ce își trag din nou apă și să delă-

tură crețele (sbărciturile) coajei. Altoiți încâtva veștejiți se mai pot pune în lungime în un șanț, unde acoperindu-i eu pământ, îi udăm. După 3—4 zile îi scoatem din șanț și sau îi plantăm îndată, sau dacă nu-i putem planta, îi îngropăm așa încât rădăcinile și 16—20 cm. din trunchiu să ajungă în pământ.

Lucrul de căpetenie la plantarea pomilor e, ca groapa să fie destul de mare. Groapa să fie 70—80 centim. adânc și 100—120 cm. largă. Groapa să se sape totdeauna cu vreo câteva săptămâni înainte de plantare, dacă plantăm toamna, groapa se va face în luna August, sau Septembrie, dacă plantăm numai primăvara, atunci groapa se face toamna sau în decursul iernii.

Când săpăm groapa, pământul cel bun de deasupra îl punem la dreapta, iar cel de desupt care e mai slab, îl aruncăm la stânga gropii. Dacă am săpat groapa: o umplem 2/3 părți cu pământ bun care a fost deasupra și îl adunăm la mijloc făcând un mușuroiu (dălmă), aceasta e de lipsă ca pământul să se așeze până la și înainte de plantare, iar nu după plantare.

Înainte de a planta batem parul la distanță de o palmă de la mijlocul gropii după aceea tocim mușuroiul și plantăm pomul.

Pentru plantat pregătim pomul în modul următor:

Cu un cuțit bine ascuțit sau cu foarfeci bune tăiem din rădăcini atât cât e neapărat de lipsă, ca să nu fim împedecați la așezarea lor și la plantare. Rădăcinile stricate se taie de tot, iar cele vătămate deasupra vătămăturii. Tăietura să fie totdeauna către pământ pentru a se vindeca mai ușor. După aceea așezăm pomii 2—3 oare cu rădăcina în un vas cu cirială făcută din lut (pământ galbin), ba leagă de viță și apă. Pentru plantare luăm pomul din ciriala aceasta.

La plantare așezăm pomul lângă par pe mușuroiul din mijlocul gropii, având grije să nu-l punem mai adânc de cât a stat în școala de pomi, fără mai bine ceva mai sus, căci cu pământul se mai așează. Până unde a stat în pământ în școală, se cunoaște după culoarea coajei. Rădăcinile le așezăm cu grije pe mușuroi și apoi cu mâna punem pământ bun și fin pe rădăcini și între ele, îndesând bine pământul cu mâna, ca să nu rămână spații goale. Dacă am acoperit rădăcinile cu cel puțin 5 cm. pământ atunci putem îndesa pământul, călcându-l cu piciorul începând de la marginea gropii și mergând spre mijloc. Peste pământul acesta putem pune un strat de gunoiu de zece cm. grosime, care nu numai că îmbunătățește pământul și oferă (dă) diferite materii de nutreț pomului, dar totodată îl apără și contra pericolului de a se usca, conservând umezeala. Dacă plantația se face primăvara, îl udăm după aceasta cu 3—4 cani (cofe) de apă și apoi umplem groapa de tot cu pământul care ar mai fi lângă groapă, făcând în jurul pomului o albie din pământ.

Terminând plantarea, legăm pomul de parul bătut mai înainte. Parul să ajungă numai până sub coroană, iar vârful parului se rotunzește pentru a nu vătăma pomul. Pentru legat putem întrebuința paie sau nuiele de răchită (salcă). Pomul se leagă sub coroană și la mijloc, legătura să aivă forma unui ∞ culcat, adică să fie trasă și între pom și par ca să nu se frece unul de altul. Legătura să nu fie prea strânsă, ca pomul să se poată așeza cu pământul.

Pomii plantați să se taie și anume la meri și peri, mlădița să rămână de 70—80 cm. de lungă, la vișini, cireși, cise. perseci rămân 5—6 ochiuri, la pruni ceva mai mult.

Nuci nu se taie.

Dacă plantarea pomilor s'a făcut toamna, atunci se taie numai în primăvara următoare.

În caz de secetă pomii trebuiesc udați. E bine se acoperim albia făcută în jurul lor cu un gunoiu păios pentru a conserva (păstra) umezeala din pământ.

Pădureții se plantează primăvara în școala de altoit. Pentru școala de altoit să se aleagă un loc plan (oblu) și deschis, unde umblarea aierului nu e împedecată de ziduri, pomi ect. Pământul se rigolează (desfundă, întoarce) toamna sau iarna la 60 cm adâncime. Primăvara plantăm pădureții luând distanța rândurilor de 80 cm. iar în rândul 40—50 cm. Pădureții din rândul al doilea se cază la mijlocul pădureților din rândul întâiu, cei din rândul al treilea iar în direcția celor din rândul întâiu. Prin împărțirea aceasta razele soarelui pot străbate, și aierul, căldura pot circula mai ușor.

Pădureții pentru plantare îi pregătim în modul următor: Rădăcinile vătămate sau stricate le depărtăm, rădăcina principală o scurtăm pe jumătate din lungime, celelalte nu mai puțin, mlădițele de pe pădureți le curățim până a 30 cm. înălțime, ce e mai sus se scurtează, asemenea și pădurețul se scurtează la 40 cm. lungime. După aceasta așezăm rădăcinile pădureților în ciriala făcută din lut, ba leagă de viță și apă, și din aceasta îi plantăm, udându-i bine cu apă.

Pentru ca pădureții să fie puși în rând, e bine a se folosi o sfoară împărțită și lângă aceasta să așezăm pădureții în groapă.

Îngrijirea mai departe a pădureților constă în aceea, că pământul să fie curățit de buruieni și în cas de secetă, dacă e posibil, îl udăm.

Pădureții se altoiesc în luna Iulie August prin oculare.

Sibiiu în 3 Martie 1911.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu“.

Pant. Lucața
prezident

Vic. Tordășianu.
secretar

Insoțirile satești Raiffeisen alcătuite prin Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului,

Urmare și fine.

13 Insoțirea din *Mohu*, netransportându-ne nici raportul pro 1909, pe cale particulară am aflat, că în 1909 a avut membri cu cor. 4440 părți fundamentale. Depuneri a avut în suma totală de cor. 31.252.18 iar pretenziunile ei sunt de cor. 38.000, Profitul curat realizat în 1909 a fost de cor. 715.83, Fondul de rezervă al ei a întrecut suma de 2000. Membrii Insoțirii, între altele, trag folos și din pășunea acvirită mai anii trecuți cu cor. 6816.37.

E de regretat, că această Insoțire destul, de puternică, nu își extinde cercul de lucrări, căci poporațiunea din Mohu e lipsită de binefacerea așezămintelor economice.

14. Insoțirea din *Alțina*, constituită la 25 Aprilie 1909, cu 38 membri, cu tot atâtea părți fundamentale a 20 cor. cari fac cor. 760. când prezident al Insoțirii a fost ales economul Ioan Cichindelean, iar al comitetului de supraveghere Eliseu Bălăban, comisar de drum și cassar harnicul paroh Ioan Petrișor. Activitatea și a început-o la 1 Iulie 1909. În primile 6 luni ale ativității sale. Insoțirea a avut depuneri, cu sume dela 20 cor. până la 3400 cor. în total de cor. 18.305. Cu un împrumut contras în conturent de cor. 8000. Insoțirea a lucrat cu un capital de cor. 26.660. Împrumuturile acordate membrilor sunt de cor. 25.989, iar profitul curat realizat de cor. 20164.

15. Insoțirea din *Cornățel*, înregistrată de tribunal la 30 Iunie 1909 s'a activat la 1 Septembrie n. 1909 cu 60 membri, a căror număr a sporit până la finele anului 1909 la 76. În curs de 4 luni a avut 23 depuneri, cu sumele dela 20 — 1000 cor. în total de cor, 8380. Împrumuturi, cu minimul de 20 și cu maximul de 500 cor. a acordat 32, în total cu cor. 8097. Profitul curat realizat de cor. 10301 i-au pus temeiul fondului de rezervă. Din insuflețire, cu care ideea Insoțirii a fost întâmpinată, să poate deduce că în scurtă vreme toți economii din Cornățel să vor grupa în jurul acestui așezământ folositor.

Prezident al insoțirii e vrednicul paroh George Simplăceanu, iar cassar economul Petru Coman.

16. Insoțirea din *Tălmăcel*, s'a activat la 1. Maiu 1909, cu 55 membri, al căror număr până la finea aceluși an s'a urcat la nu mai puțin, de 167. Depuneri, cu minimul de 4 și cu maximul de 2440, a avut 69, fiind suma totală a depunerilor ei de cor 25.240.46. Pretensiunile ei, cu sume dela 20 — 2000 cor. dau suma de cor. 46.061. În cele 7 luni de lucrare, ea a avut venit brut de cor. 1200, din care au procurat un dulap, masă scaune, lavițe și dincare i-a mai rămas și un câștig curat de cor. 615. Insoțirea intenționează să întemeieze o societate de consum, în care scop va stăruși și ajuta cu mijloace bănești, ca tineretul din comună să îmbrățișeze comerțul, ca cu timpul să fie aplicați la societatea de cozum a Insoțirii. („Tovărășia“).

CĂRȚI, FOI și REVISTE.

A apărut: „Cultura Creștină“, Nr. 5. revista profesorilor de teologie din Blaj, cu următorul sumar bogat și interesant: Dr. Nicolae Brânzău: Biserica română unită și

primarele Ungariei. — I. M. Lucaci O. P.: Cuvânt de Introducere pentru studiul sf. Scripturi (II. Sfârșit). — Dr. Al. Nicolescu: Colecțiunea Pseudoisidoriană (I). — V. Cerghizan: Muncă și jertfă (II Sfârșit). — Z. Păclișan: O carte despre episcopia Maramureșului (II Sfârșit). — Senior: Obiectul predicilor la misiuni (Scrisoare). — Cronică: (Episcopul P. P. Aron, Iubileul Italiei, Misiunile sacre, Cine sunt stăpânitorii Franței, Antonio Fogazzaro șcl.) — Telefon. O recomandăm cetitorilor noștri cu toată căldura. Prețul de abonament: pe an cor. 10; în srtăinătate 12 fres.

A apărut Nr. 22 din «**Albina**» cu următorul sumar: P. Dulfu, Radu și mama sa. (Poezie). Em. Grigorovitz, Pe valea Siretelui (Urmare). (Cu opt ilustrațiuni). L. Tolstoi, Cel pocăit. (Traducere de G. Carp). Irimia popescu, Din ale Olandejilor. (Cu 1 ilustrațiune) I. Dragoslav, Zapisul. (Sfârșit). A., Suplementul nostru în culori. Sfaturi pentru cei ce sufer de furunculoză. — Strugurii în pungi de hârtie. Neculcea, Pentru apărarea cinstei. (Cu 6 ilustrațiuni). Cărturarul satului, de pe tabloul lui Oscar Obedeanu. Buletinul activității sociale a proșilor și învățătorilor, anul III, No. 20 dela 27 Februarie 1911.

A apărut Nr. 11 din «**Revista Economică**» cu următorul sumar: Băncile noastre criticate. — Primejdia valahă. — Revista financiară: Situațiunea. — Societăți comerciale și finanțare: «Albina», «Drăganul», «Opinca», «Piatra», «Sătmăreana», «Tibleșana». — Cronică: Privilegiul Băncii Austro-Ungare, «Mișcarea cooperativă la românii din America», Bănci agrare noue, Cursuri de pomicoultură, Expoziție agronomică și industrială, O mie de insoțiri de consum, Insoțiri noue de credit Raiffeisen. — Firme insolvente. — Firme falitate. — Dividenda băncilor noastre pe 1910.

Loc deschis.*)

Stimate Dle Redactor!

Te rog binevoește în „Olteanul“ a-mi da loc următorului

Comunicat.

Dr. Darányi Kálmán și Bartalits Ferencz în fișuca jidano-maghiară „Fogaras és Vidéke“, apărută în 12 Martie 1911, la loc deschis publică un protocol luat de Fejér Gyula, vicenotar la judecătorie și Török Zoltán, ispan la domeniul din loc, la care imi fac următoarele observări:

1. Conform codicelui de duel numai un juriu de 4 membri, aleși de secundanții ambelor partii, e competent a se declara asupra unei afaceri cavalerești.

2. Fejér Gyula și Török Zoltán, niște oficanți de rang inferior, unilateral nu sunt competenți. dar nici capace, a face critica ori a revidua afacerea iscată între mine Darányi și Bartalits, altcum din partea mea, finită după cele mai stricte reguli cavalerești.

3. După publicarea epistolei secundanților mei, opiniunea generală publică și-a format verdictul despre corectitatea mea și despre incorectitatea Dr.-lui Darány și Bartalits, care incorectitate nu o poate justifica nici o sută de protocoale mincinoase.

Făgăraș, în 13 Martie 1911.

Dr. Teodor Popescu
advocat.

*) Pentru cele cuprinse sub aceasta rubrică Redacția nu ia nici o răspundere.

Piața de bucate în Făgăraș.

4 (17) Martie 1911.

Grâu	pro 100 kl. cor.	22.—
Secară	» » » » »	13.20
Ovăs	» » » » »	13.—
Orz	» » » » »	13.—
Cucuruz vechiu » » » » »		11.20
Cucuruz nou	» » » » »	11.—

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN POPP.

Nr. 383—1911 not.

Publicațiune.

Primăria comunală din Sărata face cunoscut precum că următoarele teritoare ale acestei comune, în **21 Martie** a. c. la 10 oare a. m. pe durata de 6 ani se vor da în arândă și adecă:

1. Prundu Oltului, cu prețul strigării de 272 Cor. 50 fil.

2. Locul de peste Sărata și Livadia din Stejari cu prețul strigării de 140 Cor. și Gura mare cu prețul strigării de 7 Cor.

Tot atunci se va esarenda și dreptul de pescuit al acestei comune, cu prețul strigării de 5 Cor.

Doritorii de a licita sunt deobligați a depune vadium de 10% dela prețul strigării.

Condițiunile se pot vedea ori și când în oarele oficioase la primăria comunală.

Sărata, la 1 Martie 1911.

Primăria comunală.

FÂN și OTAVĂ

prima calitate, se află
de vânzare

▶ în cantitate mare și mică la: ◀
Dr. Ioan Șenchea, adv. în Făgăraș.

Nu mi sunt dureri de stomac!

Medicamentul de casă patentat Iarba amară a cocoșului după o folosință de câteva zile încetează cu totul lipsa de apetit, vărsarea nervositatea de stomac, diarea și orix x x ce durere de stomac. x x x

Prețul unei sticle mici 80 fil.

x x O sticlă mare 2 cor. x x

Trimete în provincie 6 sticle mici sau 3 sticle mari cu rambursă depozitarul:

Szentgályi Dániel, farm., Gödöllő

Să vă păziți de imitații! Veritabile sunt numai când pe dop și pe acoperiș e patenta: „elix fumar. off“

A apărut în editura tipografiei noastre, hazlia comedie populară într'un act:

Țigănuț la peșit

scrisă în versuri, de d-nul **Emanoil Corfariu**, cantor. — Cine voiește să râdă și când este supărat, să cumpere aceasta broșură, care costă **numai 16 filleri**, plus porto 5 filleri, (să primesc și în mărci postale) și să afle de vânzare la tipografia C. Popp în Făgăraș.

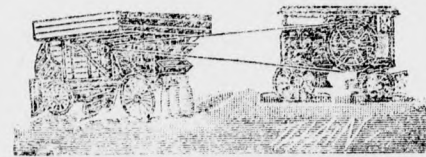
De același autor va apărea în editura noastră și alte 5 diferite piese teatrale, tot atât de hazlii.

Dacă D-ta

voiești

să cumperi

motor de împlătit

corespunzător economiei și prestațiunilor favorabile

cu câștig, pe lângă condițiuni corespuunzătoare de solvire, și pe lângă **toată garanția**, atunci adresează-te la firma de întreprinderi de mașini agricole și industriale

SZÜCS ÖDÖN

Budapest, VI. Nagymező utca 66
care trimete cu toată plăcerea, ori cui, la cerere, prețurentul și preliminarul său de mașini agricole gratis și franco.

Cinematograful

„OLIMPYA“

cel mai perfecționat și cunoscut
din Ungaria

Zilnic dă în Făgăraș reprezentații în sala hotelului „Transilvania“ și arată chipuri de prima clasă, foarte instructive, hazlii și nu strică la ochi. Dă reprezentații în fiecare seară și tot a doua zi program nou.

Inceputul la 8 oare seara.

Duminecă 2 reprezentații,

la 4¹/₂ d. a. și la 8 oare seara. Lumină electrică, încălzit și muzică. Prețurile de intrare: locul I 1 cor., locul II 70 fil., locul III 40 fil., loc de stat și galerie 30 fil.

Soldații și copii sub 10 ani: 20 fil.

Un ucenic să primește numai decât în legătoria de cărți a d-lui Ioan Hațiegan compactor în Făgăraș.

ATENȚIUNE.

"AIDA" VERGE și BLUE STAR CONTINENTAL

hârtie de cigarete veritabilă numai cu insigniile ce se văd pe anunț!
FERȚI-VA DE IMITAȚIUNI FĂRA VALOARE!

Trimiteti băieți la cursul
practic de altoit!

„MUGURUL”
însoțire economică-comercială,
ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllőme.

!!! Altoi de viie !!!

!!! Prima condiție de reușită este de a folosi material solid !!!

!!! Replantativă viile cu altoi dela firmă română !!!

+ Calitate distinsă +
pe lângă prețurile cele mai moderate, soiuri de VIN și de masă, VIȚĂ americană cu și fără rădăcini, OCHIURI de altoit, viță europeană cu rădăcină.

Să află de vânzare
la
Insoțirea econ.-comercială
„MUGURUL”
ELISABETOPOLE (Erzsébetváros) Kisküküllő vármegye.
Material disponibil în altoi peste
două (2) milioane.
Școalele de altoi nu fost atacate de prenosporă.
Altoi desvoltați la perfecțiune.
La cumpărări pre credit cele mai ușoare condiții
plătire pe 10 ani cu 7%.

La cerere preț curent și instrucțiuni gratis și franco.
Insoțirea primește devi gratis pentru învățarea altoitului și manipularea școalei de altoi.

Români! Trimiteți băieți la
cursul practic de altoit !!!

Fratii GINGOLD, Brasov
Strada Hirscher Nr. 4.

Recomandă On. public bine asortata și marea
Prăvălie de coloniale, fructe sudice,
zarzavaturi, poame și struguri.

— Fabrică de Conserve de pește. —
Pește proaspăt. DEPOU de pește sărat,
în en gros și en detail.
Cu prețurile cele mai ieftine.

Comandele primite se efectuează prompt cu
poșta și cu gara, zilnic.
NB. Prețuri curente la cerere să trimit gratis.

**ANUNCIURI, INSERAȚIUNI
și RECLAME**

se primesc cu prețuri reduse la administrația
foaii „Olteanul” în Făgăraș, la tipografia C. Pop.

Tipografia Constantin Popp, Făgăraș.

Spre binevoitoarea luarea aminte celor ce se căsătoresc!

INELE de logodnă precum și DARURI de NUNTĂ
cari și în **PATE** să pot plăti.

Izvorul cel mai potrivit de cumpărări!
Cele mai frumoase oroloage de: **ZENITH** și **OMEGA**
de aur, argint și de oțel. — **OROLOAGE** de **Schäffhau-**
sen, de aur și argint provăzute cu atestate.

Mare asortiment în obiecte de **Aur, Argint și**
Argint de China. — Oroloage de deșteptat, și tot-
felul de pendule. — **Gramofone** cu cele aparțină-
toare plate de cântece luate mai noi.

Să află de vânzare cu prețuri ieftine la
Rosenbaum József giuvarier și ciasornicar
Făgăraș, piața mare nr. 17.

A V I S!

Subscrisul aduc la cunoștința On. Public român,
că am luat asupra-mi în regia proprie renumitul

Restaurant Promenad

din Brașov, (colțul promenadei de jos) și'l voiu
conduce sub supraveghierea mea proprie. ∴

◀ **BUCĂTĂRE ESCELENTĂ.** ▶
Vinuri curate. Bere de Steinbruch.

Serviciu cu atențiune și prompt.

Să recomandă tuturor patrioților români cari merg
sau să reîntorc din România prin Brașov a cerceta res-
taurantul amintit.
cu stimă
Stefan Suciu
restaurater.

≡ **TIPOGRAFIA** ≡
și **LIBRARIA POPORULUI**
Făgăraș, Vár-tér Nr. 46, (casele I. Peia).

Tipografia execută ieftin și conștiincios:

Acții. — Afișe. — Bilanțuri.	de depuneri. — Necroloage.
Bilete de cununie. — Bilete	Note. — Obligațiuni. — Per-
de logodnă. — Bilete de vi-	cepțiuni. — Protocoale. —
zită. — Broșuri. — Circu-	Programe. — Statute, și di-
lare. — Convocări. — Chi-	ferite tipărituri dela cele
tanțe. — Cuverte cu firma.	mai simple până la cele
Erogațiuni. — Invitări. —	mai fine și mai moderne,
Jurnale de bancă. — Libele	— cu prețuri moderate. —
Comandele din afară se efectuează repede.	

La librărie se află pentru ambele confesiuni
tot felul de tipărituri oficioase pentru agendele
bisericești și școlare; cărți de școală și de lite-
ratură populară, revizite de scris, etc